श्रीपांडुरंगायनमः श्रीगुरुपरब्रह्मणेनमः जयजययादवकुळदिपका॥ त्रीभु
वनजनेंह्रदरभकाशका॥ भात: कर्णचितुस्य चाळका॥ दारुकायेत्र पे
न्याये॥१॥ जगव्यापी जगदोधार॥ नानाव्हैत भेदवीकार॥ तुचीनटरु
सीचेराचेर॥ कनकआळंकारपैंजैसी॥२॥ मीत्रआगीरस्मीदेख॥ सुंडीगआणी
दाडाक॥ तैसातुसर्वसीऐक्य॥ त्वोळोरवर्न्यायेसी॥३॥ धातुआणीपात्री
कीतंतुआवीवस्त्र॥ कीतरंगआगीनीर॥ तैसाश्रीवरव्यापक॥४॥ सधुसंक
रकायादवेंद्र॥ उरहारश्रीकुंचदुगवीळार॥ काळीयामर्दनागुणसमुद्रा॥

ब्रह्मानंदा रति गिराया ॥६॥ तुसेचे रीत्र तु बोले ॥ या वरी गोरकुळी काय वर्तले ॥ ते
श्री कृष्ण परब्रह्म सावळे ॥ आनंत रते भक्त काजा ॥६॥ यका दिसे गोध्यारकिथन ॥
केले दुर्धर काळीया मर्दन ॥ द्वादश गावे माहा आग्न ॥ हरि प्रासुन जाक्षेई ॥
॥७॥ प्रातः काळीय के दिनी ॥ हरी समीप येउनी नंदराणी ॥ कोमळ लास्ते क
रोनी ॥ थापुटुनी उठवीतु ॥८ उठी उठी मा से आरी ॥ सावळे राजस कृष्णा बारी ॥ रान्नी
व नेत्र वदन धुरि ॥ वनाजार डिोळसे ॥९॥ उदये पावला सहस्राकीर्ण ॥ ताटीवा
ढीले दध्योदन ४४ ॥ वनाजार जियेन गारि घेउन गन्हुया ॥१० मायाळ उपवीलेस

मरी॥ पयेनीदीधलडीज्यावरी॥ मातेनधरुडधरीला हृदरी विदनचुंबी मीतीन ११॥
ईंद्रादीदेवदुर्लभचेरण॥ त्याचेमुखधुतले येशोदेन॥ कपाळीरेखीलाचेदंन॥
उयीदीधलीसर्वांगी॥१२॥ वैसाधुजीला यादवेंद्र॥ तैसाचरोहिणीआचीबळी
भद्र॥ पदकमाळापरीकर॥ उभयकंठीडोलती॥१३॥ ते मत्स्यक्षशेषनारायण॥
बाहेरआलेजेउन॥ मुरलीवाह्यावाजउन॥ गारगोपाळमीळाले॥१४ तोगो
ळीमीळालेआसंख्यात॥ नंदसातवी-यारीता॥ म्हणेपुजावाशेचीनाथ॥
मेघसमस्तत्याआधीन॥१५॥ करावेमाळायेरम्न॥ तेथेकोनजगनमोहन॥

(12) - 3

नंदास ह्मणे नारायण ॥ हास्यवदन करोनी ॥ ७६ ॥ कायसा करीतां चीत्यार ॥ पुजासा
२ मोग्री आपार ॥ नंद ह्मणे सहश्रनेत्र ॥ अति वर्षी पुज्नीतो ॥ ७७ ॥ तेणे मेघवृष्टी करी धर २
णी ॥ तेणे धाचती सर्व प्राणी ॥ तृणजीवन गाई लागुनी ॥ यथेष्ट आचनी होतसे ॥ ७८ ॥
आष्ट दशे धान्य षडरस ॥ तेणे होती बहु वस ॥ रद्रीं हुन विषेश ॥ श्रेष्ट नसे दुसरा
॥ ७९ ॥ तव पाकशासन गर्व केला ॥ पुराण पुरुष गोकुळी आवतरला ॥ तेणे गोन
व्यापीला ॥ दंभ मोडो आहंकार ॥ ८० ॥ पाचवे वरुषी वछहरण ॥ केले कमळोद्भव
येउन ॥ त्याचे केले गर्वहरण ॥ रुपे आपार दाउनी ॥ ८१ ॥ साहावे वरुषी काळीयामर्दन ॥

सातव्यात गोवर्धनोध्दारण॥ सहश्राक्षाच्या गर्वीहरण॥ याची मीसे मांडीला॥ २२॥
आसो नंदासह्मणे वृज्नभुषण॥ काय आहे ईद्रीं आधीन॥ आपुल्लेया कर्मकरुन॥ प्राणी
वर्तती संसारी २३॥ ज्याचे पुर्वकर्म उत्तमनाही॥ त्यास आखंड काळ करील कायी॥
विपरीत नंव्हे कदाही॥ ब्रह्मादीकाते कर्म॥ २४॥ उत्तम कर्म उत्तम फळ प्राप्त॥ तेसे
कासी नोव्हे विपरीत॥ आपुल्ले सकर्म सुकृत॥ देव सहस्त्र तोची पै॥ २५॥ आपुल्ले ज्ने
का दुषकर्म॥ त्याचे नाव काळ येम॥ सुख दुखाची फळे परम॥ कर्मीकर्म भोगवी २६॥
जैसे ज्नेका बिज्ना रोपण॥ तोची आंकुर यततरतरोन॥ तैस्या आपुल्ले कर्म करुन॥

जन्म मरण भाणीया॥२७॥आपुल्या पुर्व कर्मी करोनी॥इंद्र आरु छे इंद्रासनी॥ क

मी ब्रह्मादीका लाउनी॥न सुटे ची निर्धार॥२८॥तरी येक ब्यरिका सत्य वचेन॥पुजा ३

गार ब्राह्मण॥ लेची सामोग्री नेउन॥ आम्ही गोवर्धन सतोंष २९॥आमुच्या गार

जेथ चेरती॥तो पर्वत पुजावा निश्चीती॥मानले सर्वत्र्यांचीती॥निघावया रवची

ती पैके ली॥३०॥कुंटुंबा सहीत गौळी निघाले॥लक्षानुलक्ष जातीले वेळा॥सामोग्री घेउ

क नी पुष्कळ॥स्त्रीया सहीत नंद राणी॥३१ पुढे जाती गोप भार॥त्या मागे नीघाले समर्थ॥

नंदनी घातला सवार॥करीत गजर वाद्याचा॥३२॥कुंटुंबा सहीत गौळी नीघाले॥मागे

गोपाळभार चालीले। त्यामासीशेकट भरले॥ वरीबैसल्या गौळणी॥ २३॥ गौळणी दिस
तीदेवांगणा॥ नातरपातळा नागकन्या॥ जैस्यां खंजीरीउनयना॥ मीरवतजातीउल्हासे॥ २४॥
दधीदुध घ्रृतनवनीत॥ आनाचेगौंडे भरले समस्त॥ तवमुर्ती मंत गोवर्धन दीसत॥ कुस्यदा
वीतीसर्वांसी॥ २५ सकळीगोवर्धन पुजीला॥ आन्नाचे पर्वतपुढे केला॥ आपुल्याहाते ते
वेळा॥ गोवर्धनजेवीतसे॥ २६ विशाळ रूपेबैसला॥ गौळीयावीस्मयोवाटला॥ कोण्हास न
के हरीलीळा॥ आपणनटलास्वरूपतो॥ २७॥ सर्वांस ह्मणे मन मोकुना॥ जाहाकैसा जे
वीतो गोवर्धन॥ तुह्मीउगेच आन्नजाळुन॥ व्येर्थकरीतो येरनाते॥ २८॥ यावरी गाईचीपुजा

करीती॥ सकळभोजनसारीती॥ सुगंध चेंदन चेर्चीति॥ येकमेकासी लेधवा॥ ३९ कींचीत

उरला दिनमणी॥ मग बोले चेक्रपाणी॥ आता मदक्षेणाकरुनी॥ मग गोकुळा नीघावे ४०॥

सीघ्र जाहले सकळ जेन॥ शकटावरी आरोहोउन॥ गाई वस्तादीकरुन। करीती प्रदक्षेणा ४

संवीडी ४१॥ क्रीस्णास मध्ये वेस्टुन॥ गोप करीती कीर्तन॥ तो उद्धा देखुन॥ मनी क्षोभला

सहस्राक्षे ४२॥ प्रळयमेघाच्या तोडी त्या अभ्र खंवळा॥ त्यासी आज्ञा पीतेवेळा॥ ह्मणे वर्षीन

प्रचेंड सीळा॥ सर्वसक्षा रावृजवासी ४३॥ गोकुळी माजलेसमस्त॥ मज नो वोळखीती

उनमत॥ करा समस्ताचघात॥ कृस्णासहीत येकदा ४४॥ तामसगुणे इंद्र वेस्ठी

ळा ॥ हरीप्रतापनेणे त्याला ॥ आसभंव्य मेघवोळला ॥ येका येकी चौकडे ॥ ४५ हास्ती
खुंडा असी याधारा ॥ नभी सुटल्या सैरावैरा ॥ वर्षी लागल्या प्रचेंडगारा ॥ पडती आ
वनीवरी सौदामीणी ॥ ४६ ॥ माहापुर चालीला तुंबळा ॥ बुडाले नदीसुगे कुळे ॥ जैसे
समुद्री ठेकुळ पडले ॥ कोटे माघे पाहावे ॥ ४७ थराथरा कापती सर्वजैन ॥ गारा
मस्तकी पडती येउन ॥ गौळणी बाळके पोटी धरुन ॥ आक्रंदती तेधवा ॥ ४८ कडक
डा पडती चेपळा ॥ माहा प्रळय मांडला ॥ दिनवदन ते वेळा ॥ धावा मांडीला सक
ळानी ४९ ॥ आक्रोश फोडीती लोका ॥ दीनबंदु वैकुंठ पाळका ॥ आनाथ नाथा

६ गजेंद्रोधारका। ब्रिद आपुले साभाळी ५०॥ इंद्रे माडला प्रळय थोर। तुतरी धावश्री
करधर। तुसे कृपेचे निकेतन थोर। करुनी आज्ञा रक्षावे ५१॥ कोटे यावनाडी त्या ६
वया। धावधाव भक्त राया। गाईच्या कासेनी घोनीया। वह्ले ल पती जीव भेण ५२॥
नंद येशोदा गोळीसवेग। वरीटा कोनी आपुले आंग। तळी आल्या दिती श्रीरंग।
भक्त भव भंग कृष्ण ते ॥५३ जो आनंत ब्रह्मांडीचे पाघरुण। जो माया चेक्र च्याळ
कपुर्ण। त्यासी नीज आंग खाली घालुन। गोळीजेन साकीले ॥५४ जो रंदीराच्या
डीरंद्रि तक्षता। जो ढार विदीसीनी मणिकती। जो प्रळय काळाचा रास्ता। तो

गौळीयासमस्ता॥नाभी ह्मणे ५५ येरुगोदाकरीतरुदन॥कैसे वाचउजेगजीवन॥ म
गतोवैकुंठीचाराणा॥कायतोकरीताजाहला॥५६॥निजभक्तकैवारेचननीकतेवेळा॥
धावोनगोवर्धनउचलीला॥गौळीयासंह्मणेतेवेळा॥तळीयारे सर्वहि॥५७॥गोव
र्धनातळीयारे॥आलेनारीनरगौभारे॥पर्वतरुंदावस्ताथोरा॥जीवसमग्रसाको
ले॥५८॥अद्भुतहरीचीकरणी॥जीवनावरीधरलीधरणी॥शेषकुर्मदीकालागु
नी॥त्येक्रपाणीआधारा॥५९॥उभवीलाब्रह्मांडीचाडेरा॥स्तंभ नदीसेचीआंब
री॥उडगणे मित्ररोहीणीवरा॥वायुचेक्रचाळवी ६०॥अपआपआणलनीराक

यासवैरपरस्परे केवळा । ते मीत्रत्व वर्त्ततीसकळा । श्रीघननीळ प्रतापे ॥ ६१ ॥ सप्तावर्णाडि

ब्रह्मांड । माजी साठवीले जीवउदंड । ऐसा ब्रह्मांड भरोवरी उदंड । रवी प्रचंड ६

माया याची ॥ ६२ ॥ घाद सेगंवे आन्न गी व्याला । मोहाविस्वार काळीयामर्दीला । पुत

नाशोषीली आवनीला । तेणे उचलीला गोवर्धन ॥ ६३ ॥ गोवर्धनतळी सकळ लोक ।

निवात राहीले पावले सुख । मग तो त्रीभुवन पाळक । वचेन येक बोलीला ॥ ६४ ॥ भ

णे भारे मज बहुत जाहला । आवघे मीळुन परवत उचला । तो धावला गौळीयाचा

मेळा । स्वळो स्वळी लागले ॥ ६५ ॥ येक मस्तकउचलोनी देती । येक डांगा मुसके उ

भे करीती॥ मध्य सप्तवर्षाची मुर्ती॥ आघाधकी तीजियाची॥ ६६॥ गोळीबकेउच्चली
ती॥ स्वेदपुरे सर्वांगि जाती॥ कंपे स्वासोस्वास यकीती॥ डरीस बोलती तेधवा ६७॥
सीदोर्‍या आमुच्या चोरुनी खासी॥ परवत उचलावया का भीतोसी॥ नवनीताचे गो
ळे खासी॥ आता का होसी माघारा ६८॥ आह्मी उचलीला पर्वत॥ तुवा आंगोळी
लावीली व्यर्थ॥ आह्मी कासावीस समस्त॥ तुह्मासत आससी ६९॥ तुसी घार जाणे
आह्मी वनमाळी॥ ठरकी लावीली करांगुळी॥ चोरी करोनीया आली॥ चाळवी
सी आह्मावरी॥ ७०॥ घह्ले व कुध उसी आह्मा॥ मागे सीदोरया भक्षी पुरुषोत्तमा॥ व्यर्थ क

रांगुळीमेघश्याम। कासयालुवाळावीली॥७१ मगबोलेवनमाळी। काढीतोआताक

रांगुळी॥ महीमानेणतीआरुषगोळी॥ मढणतीकाठीआताची ७२॥ दाखवावयाचे

७ मक्कार। अंगोळीठीलावीली अनुमात्र। तयतोपरवत येकायेकीसमग्र॥ आकस्मात ७

कस्करली॥७३ दडपताचीगोवर्धन। डाकफोडीतीगोळीजेन। हरीउचलीवेगेकरुन।

आलीदिनपैतुसे॥७४॥ पर्वतउचलीदयाळा। भक्तवरदातमाळनीळा॥ ब्रह्मानंदाच्या

तीनीमेळा॥ उचलीयेवेळापर्वत॥७५॥ अद्भुतनकळेतुसीकरणी॥ ऐहीतानपुरेमेदोनी॥

वेदशास्त्रपुराणी। वर्णीतानकळासी ७६॥ आह्मी ह्मणोनंदाच्या किशोरा। परीकरणीब्रह्मांडा

॥हुनीथोर॥

तुज गदामा निर्वीकार॥ मत या आला आह्मासी ७७॥ द्या दश गांव गी ळीला आन्न॥ मुखी आह्मी नेणो मंडीमान॥ ईद्रांदी देव रुषीगण॥ आन्नाधार पैं तुसी॥ ७८ ऐसे गोवळ वदती दिनवदन॥ ओंकोनी डासे पथ्मा क्षी ज्यार मण॥ सव्येकरांगुळीकरुन॥ गोवर्धन उचलीला ॥७९॥ उचलोन दीधली आंगोळी॥ कीस्ण ह्मणे राहावी सकळी॥ आवघे बैस लीयातळी॥ उर्धव वदन पाहाती ८०॥ सहश्र सीर्षाची ये शक्ती॥ सर्ष पाऐसे वाटे क्षीती॥ क्षीती धर शाये नेते चेरीती॥ क्षीत धरधरी यला॥ ८१॥ की पुर्वी नीराकोद्भव नंदन॥ करतळी आणी लाग रीद्रोण॥ ते चेरीती वृजभुषण॥ नगोत्तम धरीयेला ८२॥ आंडजे प्रभु सुधा नेता॥ केले ष

नमानीचतव्रता॥ कि व्याक मल्हा ती घेता॥ स्वेदची ता नवाटे॥८३॥ जो सत धातु विरडी
८ त॥ जो सत वर्षे जेगन्नाथ॥ सप्त दीन परीयेत॥ उभा तीष्टती भक्त काजा॥८४ मुर्ती दिस ८
ती लाहन॥ पुरुषार्थ भरीयेले त्रीभुवन॥ चीमणा दिसे चेंड कोर्प॥ प्रभा सपुर्ण चेरा चेरी
॥८५॥ वामन रूप चीमणा भासले॥ परी दोन पांड चीब्रह्मांड केले॥ तेवी नंदात्मज ते
वेळे॥ गोवर्धन उचलीला॥८६॥ घटी जन्मला आगस्ती॥ पाहता धाकुटी च व्याकृती॥ ते
णे आचमन करून आपापती॥ हृदयामासी ठसावली॥८७॥ आसो अद्भुत प्रताप
देखोनी॥ आश्रु श्रवती गोळीया नयनी॥ उर्ध्व वदने करोनी॥ क्रीष्ण वदन पाहातसे॥८८॥

ब्याद्भुत प्रताप देखुनी । येशोदा राजवळी आली धावोनी । कंठी मीठी घालोनी । कीस्ण
वदन पाहात से ॥ ८९ ॥ बारे तुजवरुनी वोवाळुनीया ॥ सांडीन आता आपुली काया ॥ मी
तुसी ह्मणत से माया । परी ताजवाटे सेर्वदा ॥ ९० ॥ तुच मासी ज्जेन कजननी । मी जथा
श्र रीलेतु सेनी । ब्याश्चर्यवती नंदनयनी ॥ ह्मणे त्रीभुवनी मी धन्य ॥ ९१ ॥ येशोदा आणी रो
हीणी ॥ डींबलोण उतरती हरीवरुनी ॥ सकळ गोपीका लागती चेरणी ॥ धन्य कर
णी दावीली ॥ ९२ आपुले कुरळे केश करुनी ॥ साडती श्रीक्रीस्णचे रण ॥ येक चेरणी भाक
ठेउन ॥ ब्यासुवे पाय पेंधुती ॥ ९३ ब्यैसे सात दीवस ब्याखंड गती ॥ जेळद सीळा आती ॥

१ वृस्टहोतसि ॥ मनीभावी निरंजरपती ॥ गोळीनी श्रीतपैं मेला ॥ १४ आमरेंद्र ह्मणे मेघाते ॥
पुरे करा आती वृस्टीत ॥ ताक्काळ उघडुन गेला तेथ ॥ सुध्य जाहले मंडळ ॥ १५ की गुरुरुपे
प्रगटता स्नान ॥ आस्नान जाय नीसुन ॥ तैसा उगवला सहश्रकीर्ण ॥ गोळीजन सुखा
वती १६ सकळास ह्मणे कैटभारी ॥ निघावेगी बाहेरी ॥ क्षेनन लागता ते आवेश्वरी ॥
वृजजेन नीघाले ॥ १७ खाली ठेउन गोवर्धन ॥ सकळास भेटे जगजीवन ॥ गौळीस
द्रद प्रेमे करुन ॥ ह्मणती पुर्णब्रह्म हे चीपैं ॥ १८ श्री क्रीस्णाची स्तुती करीत ॥ गोकुळ
जेन आले समस्त ॥ ते गोकुळ संचले समस्त ॥ ते थळीची परीत नाही कोटही १९ ॥

वीमानेपाहेपुरधंर॥ तोगोकुळगजबळीतसमथ॥ गा१गोपाळ निरभर॥ माहाआ

नंदेक्रीडली १० ॥आपणजेआपायकेले॥तेसर्वहिवेर्थगेले॥जैसेपाणीघुसळीले॥

ताकनालोपी काहीच ११ मनीवीच्यारीपुरधंर॥ ह्मणेक्रीष्णआवतार॥ पडलेमज्जपा

सुनआंतर॥सद्गुरूक्षोभवीला १२ आसंख्यब्रह्म आसंख्येशक्ती॥क्षेण निर्मीमायायुक्ती॥

आता तोक्षोभवीलाजेगत्पती॥ कैसेंकरावे ३॥याहरीचेकरावेपुजेन॥यावरीघातलेपाशाण॥

बुडालेआभीमानधरून॥आताशरणजाईजे॥४ दिव्येपुष्पीपुजीजेगोपाळा॥याव

रीसोडिल्याप्रळयचेपळा॥तनुमनधनेसीतेवेळा शरणघननीळाजाईजे॥५॥आहं

कोरेबहुमाजलो॥श्चीस्वरूपासोआतंरलो॥विपरीतज्ञानेमतजाहलो॥विसरलोजग

दाम्या ६ दीसतीनानावीकारभेद।तेणेआतंरलाब्रह्मानंद।दुदरटिसावेंबोध।नलगेवे ना

१० धहरीपाहीं ७।चितआशानसोडीचीत।पोशीलासंगेबहुजनमत।लाखेदवाटेमनात।तरी १०

आनंतआतंरला ८।जैसेकापीशास्त्रश्रवण।तैसेचीतगेलेभुलोन।नधरीशांतीक्षेमामो

न्य।क्लेशकरोनीवेष्टिला।९।धरीयोग्यताआभीमान।सत्संगनावडेमनातुन।चीतउठेकु

तर्कघेउन।तरीहरीचरणआतंरलो १०।चीतीनबैसेकदाभक्ती।कैचीतीतीक्षाउपरती।

जैसाअवतापआमरपती।सद्गदचितीनसमाये ११।ब्रह्माभृगुरुषीदेवागंण।नारदतुंब

र मरुद्गण॥ संगे घेउन शेचीरमण॥ चालीले सेरण श्रीक्रीस्णा १२॥ आइस्वसु आस्नायेका॥
किनर गधंर्व गातीं देखा॥ वाजत वाद्याचा घडका॥ चेतुर्विध प्रकार १३॥ आली विमानाची
दाटी॥ वृज्ञा सहीत उतरती भुतळवटी॥ लोगे गोधन चोरीत जेगजेटी॥ गोपी सहीत आनंदे ॥१४॥
देखोनी या पुराणपुरुषा॥ कनक दंड पडे जैंसा॥ साष्टांग पृथ्वीवरी तैंसा॥ ईंद्र घातला नम
स्कार॥१५ ईंद्र आला क्रीस्णासशेरण॥ पाहा हु धावती गोकुळजेन॥ ह्मणती पुर्णब्रह्म सना
तन॥ तेणें जो चीआ ह्मी॥१६ रुनलडीत मुखट ईंद्राचे पारि॥ रुळतसे क्रीस्णाचे पारि॥ मग हरी
ह्मणे तेसमरि॥ उठी उठी त्रीदशाशा॥१७ व्यर्थ पेटलासी अभीमाना॥ तुजहे आरव दि घले

जाणा ॥ ऐसे बोले वृजभुषण ॥ सावध येतुनी आसांवे १८ ॥ स्वरूपी आसावसावधान ॥ क
रावश्रुष्टीकायीसपुंर्ण ॥ क्रोध दुराचरीया कुनी ॥ साधुजेनपळावे १९ ॥ सतंभ्चानकरावामा
११ नभंग ॥ हरीभजेनी सीसवांवे आंग ॥ सांडुनीसकळकुमार्गी ॥ सनमार्गचीवर्तावे २० ॥ ११
रुषीची आसीरवादघ्यावे ॥ वर्मकोणाचे नबोलांवे ॥ विश्वहे आवघे पाहावे ॥ आसरूप
केवळपै ॥ २१ मीजाहलोसरनान ॥ हानधरावा आभीमान ॥ विनोदहो परीछेकण ॥ कदा
नकीजे कोणाचे २२ ॥ शामदमादीसाधन दुरीकरावे साधकान ॥ जेजन जाती आडवा
टेन ॥ त्यासी सन्मामार्गीलावावे २३ ॥ क्षेणकजाणोनीसंसार ॥ सोडीजे विषीयाचा आदर ॥

गुरुवचेनी सादर॥ चित सहाटे यिजे॥१२४॥ ऐसा बोलला श्रीधर
उभाराहोनी यादवेंद्र॥ स्तवन करी आपार॥ सकळ देवासहीत पैं १२५॥ आनंत कोटि
ब्रह्मांड नायका॥ देवाधी देवा जेगन्नायका॥ विश्वकरुणा विस्वपाळका॥ मायाती
त आगम्ये॥२६॥ तु क्षीरसागर विलासी॥ आवतरलासी यादववंसी॥ ब्रह्मानंद आ
वीनासी॥ कर्म आकर्मासी वेगळा २७॥ तु आवतरलासी जयाचे सदनी॥ धन्य ते नंद
येशोदा जेननी॥ आम्हा लागी चेक्रपाणी॥ आवतार तुवा धरीयेला॥२८॥ चौमुखी
स्वीता ब्रह्मदेव॥ पंचवदनी वर्णी सीव॥ ब्रहस्पती नारद रुषी सर्व॰ आपार स्तोत्र पैं

करीती २०॥ होके कामधेनु आणीली ते वेळे॥ कासे खाली क्रीस्णा सबै सवीले॥ पुर्ण
१२ ब्रह्म सावके सप्तवर्षी स्तुती पे २०॥ कामधेनुच्या दुग्ध धारा॥ श्रीहरी वरी स्तुर ल्या १२
सैवंरा॥ गोवींद नामाच्या घोशे वरा॥ गाल्बीला सुरवरी॥ २१॥ गोवींद गोवींद
हे नाम॥ सकळा नामा माजी उतम॥ देव बहुत सभ्रंम॥ याची नामाचा पैकरीती २२॥
गो कोटी दान ग्रहणे दकासी॥ कल्प परीयेंत प्रयाग वासी॥ मख आयुत मेरु सम
सुवर्ण रासी॥ तरी गोवींद नामासी तुके ना॥ २३ रुषी वेद घोश गर्जती॥ किन्नर गं
धर्व आन्नन्य गाती॥ आस्ट नायका नृत्य करीती॥ प्रेमे डुलती भक्तजेन २४ दु

ग्धाभीषेक तेचे वेळे॥ पाहतां सकळांचे डोळे निवती॥ धन्य धन्य तेची जाहले॥ ह
रीमुखीं पाहिले नयनी ३५ उदार सुहास्य मुखसावळे॥ वरी दुग्ध अभीषक शोभ
ले॥ जैसें रद्रिनी कावरी घातीले ३६॥ किंवा मित्रतनयवरी॥ लोट जैसा ज्या
न्हुकुमारी॥ दुग्धा अभीषक ते आवेश्वरी॥ पुलनारी तैसा दीसे २७ मदाकी
णीचे उदक त्वरीत॥ घेउन आला आकस्मात॥ सीधोदक स्नान निश्चीत॥ रद्रिं
घालीत निजकरे॥ ३८ जे परब्रह्म सावळे॥ त्याचे आंगी केंचा मेळ॥ परीभक्तीनभु
ललागे पाळ॥ साकार ब्राह्मणे नीया ३९ दिव्ये आंळकार दिव्ये वस्त्रे॥ हरीस

तेव्हां वाहिलेसेंव्हे। आपुली यासोडसोपच्यार ॥ रमावरतोषवीला ४० औसांकरोनी यासोवळा ॥ मदक्षेणाकरीतीघननीळा ॥ इंद्रे आस्ना मागुन तेवेळा ॥ जालाजा १२ ह्लानीजस्थाना ॥ ४१ ॥ हेगोवर्धनोधारण ष्वैकताकथा ॥ हारेसकळसंकंटदुख १२ वार्ता ॥ ब्रह्मानंदपदयत्नाता ॥ तृप्तीनंद्हे कर्णी ते ४२ ॥ आसो गोकुळीजाहलाआ नंद उत्सहाकरीपरमानंद ॥ विलोकीता गोविंदवदनारवींद ॥ धनीनपुरेनेत्रासी ॥ ४३ आ सो येके दीवसीमुरारी ॥ यारव्यारीतयेमना तीरी ॥ चर्तली येकनवल परी ॥ तेन्हेतुरीपरीसी जे ४४ मयासुराच्यपुत्र ॥ त्याचेनाम योमासुर ॥ तोदुरात्मा निर्दयक्रुर ॥ कंसासुर धा

डितसे ४५॥ योमासुरासी ह्मणते आवेश्वरी॥ थोर जाहला आमुचा वैरी॥ गाई चारा
या यमुना तीरी॥ नित्य काळी येतसे॥ ४६॥ तरी तुवा जाउनी॥ वधावा तो प्रयत्न करुन॥ ते
णे वंदोन सीरी चरण॥ वृंदावनी पातला॥ ४७॥ तेणे गोपाळ वेश धरुन॥ मिळाला क्री
ष्ण दासात येउनी॥ जैसा दांभीक दाउनी॥ मैद माना मोडीती॥ ४८॥ कुडु वृंदावन जैसे
वरीवरी शोभीवंत दीसे॥ कि बीळक शाल दीसे॥ सुशकालागी ज्यापरी॥ ४९॥ आसुर
ह्मणे हरिसी तेव्हां॥ गोपबाळ नीदेरा या॥ बाघ मेंढ्याळ चला ह्या॥ खेळु ह्मणे क्रीस्णा
ते ५०॥ आपण वाघ जाला ते वेळा॥ गोपाळासी घेउनी पळाला॥ पर्वत घोर खोव

रीतेवेळा॥गोपाळा मेळा कोंडीतु ९१॥परमकपटी दुराच्यार॥गोप येक येक नेले समग्र॥
गोधनाचे ही भार॥कोंडी विवरा दुरात्मा ९२॥गाई गोपाळ नेले समस्त॥येकलउरला १४
१४ रमानाथ॥तरस्त चौकडे विलोकीत॥ह्मणे यीपरीत केले पै ९३॥भक्ताकारणे चे
कृपाणी॥चौकडे वीलोकी वनोपवनी॥माहापरवत दरीकुटे तक्षेणी॥मोक्षदानी
पाहातसे॥९४ मग मुरली स्वरे ते वेळी॥गाई पाचारी वनमाळी॥गंगे जान्हवी भी
मरथी सकळी॥या वेगी धावोनीया॥९५॥धावे तुंगभद्रे वैतरणी॥वेणी पीनाकी प
युश्नी॥नर्मदे येमुने कृष्णा वेणी॥गोदे मंदाकीणी या वेगे॥९६॥रेवतापी भोगा

वती॥ प्रवरे चेंद्र भोगपुण्णीवती॥ कावेरी प्रतीती सावीत्री सती॥ यावेगी सत्वर ॥१७॥
सुवर्णमुखी ताम्रपर्णी॥ कृतमाळा मुक्तमाळा पयस्वीनी॥ तुंगभद्रा सवर्णोदके येक्षेणि॥ धा
वोनी यावे त्वरीत १८॥ तो पर्वताचे आंतरी॥ गर्जे आक्रंदती येकसरी॥ धावा धावा बा मुरारी॥
सोडवी संकटी येथुनी १९॥ मुरलीधरे गोपाळा॥ आकवीत से हरी सावळा॥ यारे यारे
म्हणे सकळा॥ सांडु काला आता पै २०॥ पेंडश्या सुदाम्या वाकुडया॥ दोंदील्या सीदो ज्यारो॥
डक्या॥ बाळका स्या काळया सावळ्या बोबडया॥ वेड्या वाकुड्या गोगल्या २१॥ खुडया
रोडया मोडया कान्ह्या॥ चेचंल्या चेपल्या वेधल्या राण्या॥ प्रेम्या चेलुल्या सगुण्या शाहण्या॥

(12)-29

म्राणसखेनोयावेगी ६२॥तोपरवताचे दरीगेपाळ॥आक्रंदोनीकरीतीकोल्हाळ॥श्री
क्रीष्णनामकेवळ॥घेउनीबाहातीयेकदा ६३॥धावआनंदकंदा गोवींदा॥कमळपत्राक्षा १६
१६ मुकुंदा॥सगुणनीर्गुणब्रह्मानंदा॥स्वानंदबोधाआक्षेरा ६४॥कोंडलोसंसारपर्वती॥पडि
लोजेन्ममरणाचेवृती॥सापडलोआहंकारदैत्याहाती॥सोडवीश्रीपतीमायाबापा ६५॥
मगतोभक्तकेवरीश्रीधर॥मुखातुनकाढीलेचेक्र॥परवतफोडीलासत्वर॥काढीबाहेर॥
गोगोप ६६॥तोप्रळयहाक देउनी॥योमासुरधांवेतक्षणी॥विशाळमुखपसरुनी॥ग्रासी
नह्मणेहरीले ६७॥परमपुरुषभक्तवच्छेळ॥चेक्रकंठनाळच्छेदीला॥व्योमपंथेधाडिला॥ते

धुन पडले भुतळी ६८ ॥ ऐसा करूनी पुरूषार्थी । गाई गोपाळ समवेत पुर्विस्तळा आला भ
गवंत मग काला करीत तेक्षेणी ६९ कळला कंसासी समाच्यार ॥ येमासुर पावलापस्त्र ॥
पोळले कंसाचे आंतर ॥ ह्मणे वीच्यार सुचेना ७० ॥ तो आकरास ईश्र दैत्य ॥ उभे आवीच्या
रीजनमत ॥ तयांसी कंस आरना पीत ॥ ज्ञारे हरीत वृंदावनी ॥ ७१ ॥ येक गोरा येक साव
ळा ॥ दोघा धरूनी आणा सकळा ॥ ऐसे ऐकुनी दैत्य मेळा ॥ वेगी चालीले वनाल ॥ ७२ पि
शाच्यवत धावती तेवेळा ॥ गोपाळ भोवता वेढा पडला ॥ ह्मणती के उता बळीराम सावळा ॥
सांगा वेगी तयाते ॥ ७३ हे देखोन ते आवेश्वरी ॥ भयाभीत गोपाळ आतंरी ॥ ह्मणती क्री

ष्ण लपे तरी॥ घोंगडी तुजवरी घालीतो॥ ७४॥ तुज न्हेइ धरून नेती॥ आह्मी कैं जाउ गोकुळा
१६ प्रती हरी ह्मणे स्वस्तचीती॥ भेउ नका सर्वथा॥ ७५॥ क्रीष्ण ह्मणे दैत्याते॥ कोण मुखें धाडि १६
ले तुह्माते॥ ह्मणती कंसे उभयताते॥ धरूनी या आणवीले॥ ७६॥ ऐसे ऐकुन ते वेळे॥ गदग
दा डासी जे गोपाळ॥ ह्मणती कंसे मुर्खत्व केले॥ इतुके धाडिले कासीया॥ ७७॥ आह्मा
दोघासी दोघ जण॥ नेतील कडेवरी घेउन॥ वाया आले ती इतुके जण॥ जावे परतुन स
र्वही॥ ७८॥ दोघ जण येथ रावे॥ आह्मी जेउन येतो तुह्मा संवे॥ ऐसे बोलता केशव ते
मानले सर्वासी॥ ७९॥ ह्मणे कंस मुर्ख साचार॥ व्यर्थ पाठवीले आकरा सहश्र॥ मग त्या

दोघा जण टेउन समग्र॥ जाते जाहले मथुरेसी॥८०॥ ऐसां क्षेणे कजाहली यावरी॥
विच्यार करी बळीराम मुरारी॥ ह्मणती या दोघा तेबरी॥ पुजा सावकास समर्पिजे॥८१॥
अंत्म परीयंत न वीसरती॥ ऐसी पुजा करांवी निगुती॥ तव दो घे हरीसी ह्मणती॥ हरी तग
ती चला आता॥८२॥ जरी तु हीन याउ यक्षेणी॥ तरी नेउ दोघासी उचलोनी॥ हे ऐकता
ची कर्णी॥ शेषा आवतार क्षोभला॥८३ बळीरामे स्वहस्ते करून॥ उभयेतासी केले ताडण॥
भोवते गोपाळ मिळोन॥ डांगर खाली घेतले॥८४ मग ते काकुलती येती बहुस॥ आली
न येउ सोडा आह्मास॥ बहुत जाहलो कासावीस॥ ह्मणे रुषीकेश त्या सोडा॥८५॥

श्रीकृष्ण ह्मणे त्या दोघासी॥ जाऊन सांगा कंसासी॥ जिवदान दिधले तुह्मासि॥ राम श्री
१८ कृष्णे ते काळी ८६॥ दोघे मथुरा पंथे पळती॥ आसंख गोपाळ पाठी लागती॥ देस आड १८
खळोन पडती॥ मग रामा वारीत गोपाळा॥ ८७॥ दोघाचे आंग जाहले चुर॥ दुख पावले
मथुरापुर॥ पुढे जात होते आक्रासहश्र॥ तो मागे परतोन पाहाती॥ ८८॥ सवकुंथ
लचीदोघे येती॥ समस्त पुसतीत याप्रती॥ का रे आले तरीफ हास्ती॥ राम श्रीपती कोटे
दोघे ८९॥ तव ते बोलती दोघे जण॥ आह्मा घातले बहु भोजन॥ जे न्मांवरी हे आन्न॥
जेवीलो नाही ऐसी कदापी॥ ९०॥ लडस भरून येती लीडका॥ मोदक बहु चारीले देखा॥

जेवीला आमुचा आवाका॥ गळीत ज्याहला तेथवा॥११ आह्मी बहुत आलो काकुलती॥ पुरे ह्मणो तरी न सोडीती॥ आवघेच आग्र करीती॥ घ्याघ्या ह्मणती येकदा॥१२॥ बळीभद्रस्वहस्ते॥ बहु वाडले आह्मा ते॥ पुरे पुरे ह्मणता नंदसुते॥ तरी आह्मा ते वाढीती॥१३ सावळा उगाची पाहत होता॥ तो जरी वाढु येता॥ मग आमुचा आंत न उरता॥ तेणे पुरे ह्मणता राहिले॥१४॥ तेही आह्मास जेउ घालावे॥ मग त्यास कैसे आणावे॥ ऐसे ऐकता आघवे॥ आकरासहश्र बोलती॥१५॥ परमनीच दैसजाती॥ आन्नाकारणे लाळ घोटीती॥ ह्मणती सागां रे खरीत गती॥ भोजेन दोती आह्मा काये॥१६॥ आन्न

साजवली आहे की नांही॥ सांगा जाउलवल्यार॥ तव ते बोलती लेसमस्त॥ येक मेकांत ते
१८ धवा १७॥ ह्मणती आल्लकदानसरे॥ तु ह्मास पुरोन तुमच्या पीतरास उरे॥ तुमचे देवा १८
चेही पोट भरे॥ जा माघारे आताची॥ १८ आला पुन्हान येउ तुमच्यास गंती॥ तरी ते
आणीक आग्रह करीती॥ जुनीवकळखकाखिती॥ मग न सोडीती माघारे॥ १९ येका
भोजन जाले आर्जीणि॥ दुसरीयावरी भान्नो क्रूष्ण॥ असे येकता आवघे जण॥
आले सत्वर हरीजवळी॥ २० देखीला देसभार सबळ॥ भयाभीत जाहले गोपा
ळ॥ ह्मणती क्रीष्ण आनर्थ प्रबळ॥ येथ आता मांडला॥ २१ हरी ह्मणे सखे हो ऐका॥

काळभर भीउन का॥ पायीसी मी आसता शेखा॥ धरून कामा नसी॥ २॥ ऐसे बोलुन जे
गन्नाथे॥ मग वीलोकीले उर्धव पंथे॥ तव आकस्मात गंधर्व येथे॥ येकादसे सहस्त्र
उतरीले॥ ३॥ त्यांत मुख्य चीत्रसेन॥ तेणे वंदीले श्री क्रीष्णा चे रण॥ बध्दांजुळी कर जो
डुन॥ ह्मणे आस्नादे रजे॥ ४ क्रीष्ण ह्मणे सकळा॥ त्या दैत्यासी भोजे न घाला॥ मग
गंधर्व धावले ते वेळा॥ प्रळय काळा सारीखे ॥५॥ उडोन तोडीती नाक कान॥ ग्याकीती
हात पाय तोडोन॥ कितीकाच्या ग्रीवा पीळोन॥ गतः प्राण जाहाले ते॥ ६॥ ज्याचे का
उरले प्राण॥ तीही समर्पीले नाक कान॥ गेले मथुरे सी पळोन॥ शंक करीत येकदाची ७॥

(12) - 37

ले वाह्यातीर कान्हेपुरे हाडबडीले मथुरापुर। लोक धाबरीं समग्र। त्या वळता तीभलते ची ८॥
ह्मणती आणा रे वेगी घोडे॥ त्यावरी सत्वर सुंपु गाडे॥ मांजर आणी माकडे॥ रथी सुपारे ११
१९ सत्वर॥९॥ नेसा वेद्रुख मुसळे॥ डोरसीयु हं ब्लारे पाळे॥ त्यातु आणी चौपाळे॥ घेउन सी
री पळारे॥१०॥ उचला उखळे सडकरी॥ सुळी बांधा घोडयावरी॥ फोथं क्या आणी
आडवीरी॥ घेउन सीरी पळारे॥११॥ मसी बांधा बासरावरी॥ गार बांधा कुत्र्यावरी॥ ने
सती वसने सडकरी॥ सांडुनी या पळा रे॥१२॥ स्त्रीयासी ह्मणती तेक्षणी। बोयीस ध्या लौ
करीसुनी॥ पळारे सत्वर येथुनी॥ नासीक कर्ण साभांळा॥१३॥ ऐसे लोक जाहाले भयाभी
त॥

(12) - 38

गधर्वपरतलेसमस्त॥ श्रीकृष्णासीवदुंनीत्वरीत॥ आस्नामागतजावया॥१४ ह्मणतीज
यजयपुरुषोत्मा॥ आज: आजीतमेघश्यामा॥ सचीतानंदपुर्णकामा॥ नाकळेसीमावेदा
सी १५॥ सुसुत्रधारीसहस्त्रडोसी॥ आह्माबाहुलीनाचवीसी॥ ईद्रं विधी सकळरुषी॥ हेरण्यासी
हेरणपैआले॥ १६ ऐसेस्तवोनीपुतना प्राणहरण्या॥ गधर्वगेले निजभुवना॥ आसोच्या
याकंससदना॥ बरकलचीपातले १७॥ ह्मणतीरायाराज्यबुडाले॥ तुजकडीमरणजव
ळीआले॥ चीतकंसाचेदचकले॥ धाकपडला ह्रदयात॥ १८॥ कंसासी ह्मणतीघायाक
डोचेप्रतापसुरकेवळ॥ नकाग्रीब्रह्मांडगोळ॥ नाचवीतीक्षेण मात्र॥ १९॥ येकसावळा

येक गोरा ॥ दोघे परब्रह्म निर्वीकार ॥ मनुषवेशे नीधीर ॥ दोषची ह्मणु आवतरले २० ॥ कंस
याकी स्वासोस्वास ॥ आता काय करणेत यास ॥ आसो गोकुळीन दांस ॥ श्रुत जाहले वर्तमान २१ ॥
की आकरा सहस्त्र विर येउन ॥ गेले बळीराम क्रीष्ण घेउन ॥ नंद येशोदा गौळी येउन ॥
२० धावती आक्रंदत २२ ॥ येशोदा पीटी वक्षस्थळ ॥ नंद वाटेसी पडला व्याकुळ ॥ तो आक २०
स्मात तमाळनीळ ॥ गाई घेउन परतले ॥ २३ ॥ पुढे यती गाईभार ॥ मागे श्रीधर आणी
हाळधर ॥ भोवते गोप करीती गजर ॥ नाना वाद्याचे ते धवा ॥ २४ ॥ ते देखोनी येशो
दानंद ॥ हृदयी चंबळला आनंद ॥ तेसम ब्रिह्मा ब्रह्मानंद ॥ कवण वर्णु सकेल २५ ॥

मंदीरां आला ईंदीरावर ॥ नंदे समारंभ केला थोर ॥ मेळउनी यायाधरामर ॥ दानें आ
पार दीधली ॥ २६ उतम हरीवीजय ग्रंथ ॥ हा चीषशाद्री परवत ॥ श्रीव्येकंटेश श्रीभुस
डीत ॥ वसे जेथ परब्रह्म ॥ २७ ॥ श्रवणी आणी आवडी वीशेष ॥ भावीथ आणी आश्री
नमास ॥ सप्रेम विजयदशमीस ॥ भक्त येतीधावोनी २८ ॥ विजयादसेमी विजयादी
वस ॥ हरीवीजय पाहता सावकास ॥ शेषाद्री पर्वत रमावीलास ॥ निजदासा रक्षी
धो पै ॥ २९ ॥ ब्रह्मानंद कृपापुर्ण ॥ तेची निर्मळ नीकेतन ॥ तेन लगे [illegible]त उष्ण ॥ श्री धो
धर आभंग सेवीतसे ॥ ३० इती श्रीहरीविजय ग्रंथ ॥ समत हरीवंश भागवत ॥

चेतुरपरीसोतसंत॥ द्वादशोध्यायागोडहा २३२ संपुर्णमस्तु श्रीक्रीष्णार्पण

२१ मस्तु॥ श्रीसांभसादासीवीपर्णमस्तु॥ श्रीरामरामरामरामरामरामरामराम: २१

॥छु॥छु॥छु॥छु॥छु॥छु॥छु॥छु॥छु॥छु॥छु॥१२॥छु॥ श्रीराम ४

छु छु॥ छु॥ छु॥ छु॥ छु॥ छु॥ छु॥ छु